

Keld Albrechtsen (EL):

I Enhedslisten er vi positive over for det forslag, som vi her behandler, forslag til folketingsbeslutning om naturgenopretning m.v. Vi mener, det er et forslag, som har et bredere sigte med hensyn til naturen end de meget snævert tænkte planer, som ministeren arbejder ud fra. Han kører jo i et meget smalt spor med nogle nationalparker og så udsalg af nogle statsskove. I det her beslutningsforslag når vi trods alt længere ud i naturen, så at sige. Vi synes, at det er en udmærket idé at skabe disse 100.000 hektar nye arealer med enge, overdrev osv.

Der er nogle af de tekniske ting i forslaget, jeg godt vil drøfte nærmere, f.eks. når det gælder de forskellige former for bufferzoner eller beskyttelseszoner.

En af de ting, som kan være væsentlig, som jeg også tror at man skal have med ind, er, at der også skal være muligheder for, at vilde dyr f.eks. kan passere i landskabet fra det ene område til det andet. Der kan være brug for nogle lidt andre korridorer end lige præcis dem, der er nævnt her i forslaget. Så det kan godt være, når man får det arbejdet helt igennem, at det så skal ligge lidt anderledes i naturen end som her foreslået.

Det helt afgørende er imidlertid efter vores opfattelse, at hvis dette skal lykkes, skal det ses i sammenhæng med en kommende generel vandmiljøplan og et kommende indgreb imod næringsstofforurening og pesticidforurening. For hvis vi ikke får skruet ned for det samlede forureningstryk med kvælstof, fosfor og pesticider, vil det under alle omstændigheder presse disse områder så meget, at det bliver vanskeligt at få det til at lykkes. Altså f.eks. er et overdrev ikke noget, man sådan skaber fra den ene dag til den anden. Det tager måske endda helt op til 100 år at skabe det, hvis det virkelig skal være fint. Og hvis man så bliver ved med at hælde ammoniak ned på områderne gennem luften, fordi vi har en for koncentreret landbrugsproduktion, ja, så kan det formentlig slet ikke lade sig gøre.

Så derfor, hvis ikke vi får taget fat om de helt generelle problemer med det alt for store pres, der er på naturen, og her taler vi altså om en indsats inde på de store hartkorn, på den tunge, fede jord, vil det gøre det vanskeligt at sikre naturområderne, også helt ude i strandengene og omkring vandløb osv.

Men hvis man altså kan se det her i sammenhæng med en ny vandmiljøplan og en ny pesticidhandlingsplan, så vi får taget hul på de ting,

vil dette forslag kunne være, om jeg så må sige, den tredje del af en sådan naturgenopretningsplan. Altså hvis vi kan få fjernet pesticidpresset, hvis vi kan få fjernet kvælstofpresset, og vi kan få en sådan genopretningsplan her, vil tingene kunne hænge sammen. Men disse elementer forudsætter hinanden, for at det kan komme til at virke.

Kl. 15.10

Det helt afgørende problem er det alt for store forureningstryk, som vi ser i vores natur. Vi har ikke problemer med, at forslagsstillerne ikke peger fuldt ud på finansieringen, det er rimeligt på nuværende tidspunkt af året inden finanslovforhandlingerne at fremsætte et sådant beslutningsforslag; det anerkender vi fuldt ud.

Vi er lidt betænkelige, hvis man i EU begynder ligesom at forsøge på at få gjort landbrugsstøtten mere acceptabel ved at begynde at kalde den noget mere grønt, og derfor er vi lidt betænkelige, hvis det skal tages fra de nuværende landbrugsordninger, som så på den måde i realiteten bare opretholdes. Men det kan vi alt sammen kigge på.

Vi er positive over for forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Som også debatten tidligere på dagen indikerede, er vi i Kristeligt Folkeparti meget varme fortalere for, at vi skal være naturforvaltere, og indimellem kan det ligesom forstås, i hvert fald når vi har debatten her i salen, at det er på to forskellige økonomiske niveauer.

Men jeg skal igen understrege, at vi såmænd er tilfredse med de forlig, som vi har indgået, både naturforlig 1 og naturforlig 2. Som tidligere nævnt tager vi ét skridt ad gangen. Det her forslag, som vi nu debatterer, har jeg lidt på fornemmelsen er sådan et tigerspring, og vi er altså mest til at tage ét skridt ad gangen frem for et tigerspring, for man ved ikke altid, hvor tigeren havner henne, når den springer.

Men egentlig kan vi sagtens støtte forslaget forstået på den måde, at det er gode initiativer. Og det er faktisk, sådan som jeg læser det, initiativer, der langt hen ad vejen falder i tråd med de naturforlig, som ligger, og den proces, som er i gang.

Det, som bare er spørgsmålet, er: Hvor meget og hvor mange penge? Derfor er vi selvfølgelig